

РЕШЕНИЕ

№ 2177

гр. С., 14.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 51 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ИВЕТА В. И.

при участието на секретаря Д. АЛ. И.
като разгледа докладваното от ИВЕТА В. И. Гражданско дело № 20221110116094 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са от [фирма] срещу А. Л. П. и срещу К. И. П. – при условията на разделна отговорност помежду им, обективно кумулативно и субективно пасивно съединени искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 200, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 150 ЗЕ, чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД за признаване за установено в отношенията между страните, че ответниците дължат на ищцовото дружество разделно – всеки по $\frac{1}{2}$ част от следните суми: **705,99 лева**, представляваща цена на доставена топлинна енергия за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г. до топлоснабден недвижим имот с адрес: [адрес], с абонатен № [№], **126,76 лева**, представляваща лихва за забава върху цената за доставена топлинна енергия за периода от 15.09.2019 г. до 01.11.2021 г.; **28,26 лева**, представляваща цена на услугата дялово разпределение на топлинна енергия за периода от 01.10.2018 г. до 30.04.2020 г., както и **5,40 лева**, представляваща лихва за забава върху цената на услугата дялово разпределение за периода от 01.12.2018 г. до 01.11.2021 г., ведно със законната лихва върху всяка от главниците, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК в съда – 30.11.2021 г. до окончателното изплащане, за които суми по ч. гр. дело № 68625/2021 г. по описа на СРС, I-во ГО, 51-ви състав е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 10.12.2021 г.

Ищецът [фирма] твърди, че в периода от месец 05.2018 г. до месец 04.2020 г. е доставил топлинна енергия до топлоснабден имот – апартамент № 78, находящ се в [адрес], с абонатен № [№], възлизаща на сумата от 705,99 лева, която не е заплатена. Излага, че през посочения период ответниците А. Л. П. и К. И. П. са потребители на доставяната в имота топлинна енергия и съответно задължени да му заплатят стойността ѝ - при условията на разделна отговорност, всеки по $\frac{1}{2}$ част. Дължимата цена била формирана на база на прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки, изготвяни от дружеството, извършващо дялово разпределение – в случая [фирма] в края на отчетния период на база реален отчет на уредите за дялово разпределение, както и стойността на услугата за дялово разпределение.

Изяснява, че съгласно приложимите към правоотношението Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди, в случай, че резултатът от изравняването е сума за доплащане, тя се прибавя към първата дължима сума за съответния период, а когато е сума за възстановяване, от нея се приспадат най-старите просрочени задължения на потребителя. Твърди, че съгласно общите условия от 27.06.2016 г., в сила от 10.07.2016 г., ответниците, като клиенти на топлинна енергия, е следвало да заплатят стойността на същата в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнася. А. П. и К. П. не са погасили в срок дължимите суми, а именно по $\frac{1}{2}$ част от следните вземания: 705,99 лева – главница за доставена топлинна енергия, 126,76 лева - обезщетение за забава за периода от 15.09.2019 г. до 01.11.2021 г., 28,26 лева - възнаграждение за дялово разпределение на топлинната енергия за периода от месец 10.2018 г. до месец 04.2020 г. и 5,40 лева - обезщетение за забава върху възнаграждението за дялово разпределение за периода от 01.12.2018 г. до 01.11.2021 г. В исковата молба се твърди, че за посочените вземания в полза на [фирма] и срещу ответниците е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, но последните подали възражение срещу нея. Поради това ищцовото дружество предявило исковете, предмет на настоящото производство. Намира за дължима и претендира и законната лихва върху главниците, считано от датата на подаване на заявлението в съда- 30.11.2021 г. до окончателното им изплащане. С тези съображения ищцовото дружество обосновава правния си интерес от търсената защита и отправя искане за уважаване на исковите претенции. Претендира разноси.

В депозирания в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК писмен отговор ответниците А. Л. П. и К. И. П. оспорват предявените искове. Твърдят, че не са носители на вещни права върху процесния апартамент, както и че не са сключвали договор за доставка на топлинна енергия с ищеца. Поддържат, че не са ползвали доставяна от него топлинна енергия в имота. В отговора на исковата молба се сочи, че ответницата К. П. не е наследник по закон на С.Й.Е., тъй като била съпруга на Л.Й. П. - брат на С.Е., починал преди последната. Изложено е, че С.Е. е завещала цялото си имущество в полза на И.Г.С.. С оглед на тези съображения ответниците изразяват становище, че не са материално легитимирани да отговарят по предявените искове. Навеждат възражение, че част от претендираните задължения са погасени по давност. С тези доводи отправят искане за отхвърляне на исковете.

В писмено изложение – приложение към депозирана по делото молба от 28.06.2022 г. подпомагащата страна заявява, че при определяне на разхода на топлинна енергия в процесния имот са спазени относимите нормативни изисквания, установени в разпоредбите на чл. 139 – чл. 148 от Закона за енергетиката и в Наредба № 16-334/06.04.2007 г. за топлоснабдяването. Изяснява, че в процесния имот с титуляр на партидата към топлофикационното дружество – К.П. през периода месец май 2018 г. – месец април 2020 г. е потребено количество топлинна енергия за отопление и топла вода, последното определено въз основа на служебни данни поради неосигурен достъп за отчет.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Предявени са кумулативно обективно и субективно пасивно съединени установителни искове за признаване за установено в отношенията между страните, че ответниците дължат разделно /всеки по $\frac{1}{2}$ част от общия дълг/ на ищцовото дружество вземания, удостоверени в Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, издадена по ч. гр. дело № 68625/2021 г. по описа на СРС, I-во ГО, 51-ви. Съдът, като съобрази, че възраженията на двамата длъжници срещу заповедта за изпълнение съдържат оспорване на вземанията и са депозирани в срока по чл. 414 ГПК, а установителните искове са предявени в срока по чл. 415, ал. 4 ГПК, във връзка с дадени указания по реда на чл. 415, ал. 1, т. 1 ГПК, намира процесните установителни искови претенции за процесуално допустими и предявени при

наличието на правен интерес от търсената защита.

По исковете с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 200, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 150 ЗЕ и по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД:

Основателността на исковете за цена на потребена топлинна енергия предполага установяване от ищеца, при условията на пълно и главно доказване, съществуването през процесния период на облигационно правоотношение между него и ответниците при посочените квоти с предмет покупко – продажба /доставка/ на топлинна енергия, регулирано от публично известни Общи условия, както и, че е изпълнил задължението си и е доставил такава за процесния топлоснабден недвижим имот, за която се дължи посочената в исквата молба сума.

Съгласно разпоредбата на чл. 153, ал. 1 ЗЕ „клиенти на топлинна енергия” са всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда в режим на етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, а по силата на дефинитивната правна норма, регламентирана в §1, т. 2а от ДР на ЗЕ (в сила от 17.07.2012 г.) „битов клиент“ е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди. Следователно, при придобиване на правото на собственост, респ. при запазване или учредяване на вещно право на ползване върху топлоснабден имот по силата на закона и без да е необходимо изрично волеизявление, собственикът/вещният ползвател на имота става страна по продажбеното правоотношение.

В този смисъл е и клаузата на чл. 1, т. 2 от процесните Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от [фирма] на клиенти в град С., приложими от ищеца и одобрени с Решение № ОУ-1 от 27.06.2016 г. на КЕВР на основание чл. 150, ал. 1 ЗЕ, публикувани във вестник „Монитор“ на 11.07.2016 г., а с това и влезли в сила, съгласно която „битов клиент“ е клиент, който купува топлинна енергия с топлоносител гореща вода за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване за собствени битови нужди. Обусловеността на качеството „потребител на топлинна енергия“, съответно клиент на същата от придобиването на право на собственост/вещно право на ползване върху топлоснабден имот следва и от клаузата на 12, ал. т. 12 от Общите условия, предвиждаща като задължение на клиента при придобиване на вещни права върху топлоснабден имот да поиска от продавача откриване на партида.

Изясни се, че с отговора на исквата молба ответниците изрично оспорват наличието на твърдяната облигационноправна обвързаност с [фирма], отричайки да са носители на вещни права или да са ползвали процесния имот през исковия период.

Събраните по делото писмени доказателства сочат, че с договор за покупко-продажба от 12.07.2002 г., обективиран в Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № ***, том I, рег. № ****, дело № 078/2022 г. С.А.Г. и съпругата му К. Й.Г. са продали на С.Й.Е. следния свой недвижим имот, представляващ съпругеска имуществена общност – апартамент № 78, находящ се в град С., район „И.“, ж.к. „Д.бад“ блок 53, ет. 13 със застроена площ от 68,12 кв.м., заедно с избено помещение № 78 със застроена площ от 8,40 кв. м., заедно с 0,777 % идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху урегулирания поземлен имот, върху който е построена сградата, представляващ парцел I от квартал 9, местност „Д.бад“, район „И.“ по плана на град С..

Установява се също, че с договор за покупко – продажба от 17.03.2008 г., обективиран в Нотариален акт за покупко – продажба на недвижим имот № **, том I, рег. № ****, дело № 59/2008 г. по описа на нотариус Е.К. с рег. № 311 на НК и с район на действие гр. С., С.Й.Е., представлявана от С.П.Л. по силата на пълномощно № 1610/11.03.2008 г., в качеството си на продавач, продава на К.С.П., в качеството му на купувач, следния свой недвижим имот – апартамент № 78, находящ се в град С., район „И.“, ж.к. „Д.бад“, блок 53, ет. 13, ведно с избено помещение № 78 и с 0,777 % идеални части от общите части на

сградата и от правото на строеж върху урегулирания поземлен имот, върху който е построена сградата, представляващ парцел I от квартал 9, местност „Д.бад“, район „И.“ по плана на град С..

С Решение № 6396 от 11.09.2013 г., постановено по гр. дело № **68/2009 г. по описа на Софийски градски съд, I Гражданско отделение, 19-ти състав, влязло в законна сила на 24.07.2015 г. по предявен иск с правно основание чл. 31, ал. 1, вр. чл. 44 ЗЗД е постановено унищожаване на пълномощно с рег. № 1610/11.03.2008 г. на помощник – нотариус Д.М. при нотариус П.Т. с рег. № *** в район Р., по силата на което С.Й.Е. е упълномощила С.П.Л. да я представлява пред нотариус, за да продаде, замени или дари от нейно име и за нейна сметка собствения и недвижим имот. С решението, по предявен от С.Й.Е. срещу С.П.Л. и К.С.П., иск с правно основание чл. 42, ал. 2 ЗЗД, е обявен за недействителен договор за покупко – продажба, сключен на 17.03.2008 г. с нотариален акт за продажба на недвижим имот № **, том I, рег. № ****, дело № 59/2008 г. при нотариус Е.К. - нотариус № *** с район на действие-гр. С., с който С.Й.Е., чрез С.П.Л. продава на К.С.П. следния свой недвижим имот, а именно: апартамент № 78, находящ се в град С., район „И.“, ж.к. „Д.бад“, блок 53, ет. 13, ведно с избено помещение № 78 и с 0,777 % идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху урегулирания поземлен имот, върху който е построена сградата, представляващ парцел I от квартал 9, местност „Д.бад“, район „И.“ по плана на град С..

От събраните по делото доказателства се установява, че междувременно със саморъчно завещание от 10.07.2003 г. С.Й.Е. е завещала на лицето И.Г.С. придобития от нея с нотариален акт № ***, том I, рег. № ****, дело № 078/2002 г., недвижим имот – апартамент № 78, находящ се в ж.к. „Д.бад“ бл. 53, ет. 13, както и цялото си движимо имущество, пари и ценности, които притежава в дома си и в банките. В завещанието си лицето е посочило, че с последното се разпорежда с имуществото, което притежава, за времето след смъртта си. Завещанието е обявено с протокол с рег. № 2808/24.07.2018 г. от нотариус К.К. с рег. № *** на НК и с район на действие – СРС по искане на молителя А. Л. П.. От съдържанието на протокола следва, че завещанието е оставено/прието за пазене в нотариалната кантора на 10.07.2003 г., като завещателката С.Е. е починала на 13.06.2018 г. В протокола е удостоверено, че завещанието е саморъчно написано, датирано с дата 10.07.2003 г., подписано от завещателя С.Е., а завещателните разпореждания са в полза на лицето И.Г.С..

Данните по делото, следващи от приетото към доказателствения материал Удостоверение за наследници с изх. № 1729/14.12.2020 г., издадено от С.о., район „И.“ сочат, че С.Й.Е. е починала на 13.06.2018 г. към който момент е била със семейно положение „разведена“. В удостоверение, като наследници по закон на лицето, са отразени законните наследници на Л.Й. П. – брат на С.Е., починал преди наследодателката си – на 27.05.2017 г., а именно К. И. П. (съпруга) и А. Л. П. (син) – ответниците по делото.

Съдържащите се в така събраните доказателствени източници обстоятелства обуславят извода, че процесният недвижим имот – апартамент № 78, находящ се на адрес: [адрес], е придобит от третото за процеса лице И.Г.С. по силата на завещателното разпореждане от 10.07.2003 г., извършено приживе от лицето С.Й.Е., починала на 13.06.2018 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 14 ЗН завещателят може да се разпорежда чрез завещанието с цялото си имущество, а съгласно чл. 16, ал. 1 ЗН завещателните разпореждания, които се отнасят до цялото имущество на завещателя се наричат общи и придават качеството на наследник на лицето, в полза на което са направени. Касае се за формална едностранна сделка – един от способите за разпореждане на собственика с притежаваното от него имущество, чийто вещноправен прехвърлителен ефект настъпва в момента на смъртта на завещателя. В тази връзка следва да се отбележи, че предвиденото в разпоредбата на чл. 27 ЗН обявяване на завещанието има единствено информативно, оповестително действие за заинтересованите лица и не се отразява върху момента, в който наследникът по завещанието придобива правата върху притежаваното от завещателя

имущество към смъртта му – момента на откриване на наследството. От съдържанието на посочената разпоредба следва, че обявяването на саморъчното завещание е процедура, включваща съставяне на протокол за състоянието на завещанието и разпечатването на плика, в който то се намира, съответно в огласяване чрез прочитане на цялото съдържание на саморъчното завещание. Ето защо, обявяването не е елемент от фактическия състав, обуславящ пораждането на правните последици на завещателния акт.

По делото е безспорно, че към момента на смъртта си през 2018 г. С.Й.Е. е притежавала правото на собственост върху процесния недвижим имот. Този извод се подкрепя и от събраните доказателства и конкретно от приетия заверен препис от решение № 6396 от 11.09.2013 г., постановено по гр. дело № **68/2009 г. по описа на Софийски градски съд, I Гражданско отделение, 19-ти състав, влязло в законна сила на 24.07.2015 г., с което е обявена за недействителна сделката по покупко-продажба от 17.03.2008 г., с която завещателят С.Е. прехвърля собствеността върху процесния имот на лицето К.С.П.. Същевременно, правата на Енчева върху недвижимия имот следват от придобивната сделка от 12.07.2002 г. (описана в мотивите на приетото по делото решение на СГС и следваща от приобщената справка № *****/09.05.2022 г. чрез отдалечен достъп по данни за физическо лице - С.Е. за вписвания, отбелязвания и заличавания от Агенция по вписванията.).

Ето защо, съдът приема, че като наследник по завещание на С.Е. по силата на саморъчното универсално завещателно разпореждане и след смъртта на последната, настъпила на 13.06.2018 г., лицето – наследник по завещание И.Г.С. е придобило наследството, включващо правата и задълженията в наследствената маса, в т.ч. собствеността върху процесния топлоснабден имот – ап. 78 в гр. С., ж.к. „Д.бад“ бл. 53, ет. 13.

В тази връзка съдът намира за необходимо да отбележи, че макар ответникът А. Л. П. – като низходящ (син) на починалия на 27.05.2017 г., преди наследодателката С.Й.Е., наследник по сребрена линия на същата Л.Й. П. (неин брат), съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 2 ЗН, да има качеството на наследник по закон на Енчева, в случая не се явява носител на вещни права върху процесния топлоснабден имот, а с това и насрещна страна по продажбеното правоотношение с ищцовото топлофикационно дружество, доколкото наследяването по завещание е с приоритет пред наследяването по закон, какъвто е процесният случай.

По отношение на ответницата К. И. П. допълнително следва да се посочи, че същата, като съпруга на лицето Л.Й. П., починал преди наследодателката си – своята сестра С.Й.Е., не наследява по право на заместване съпруга си по отношение на наследството на Енчева, в който смисъл е разпоредбата на чл. 10, ал. 2 ЗН, предвиждаща, че починалите преди наследодателя негови братя и сестри се заместват само от своите деца или внуци.

С оглед изложеното, съдът приема, че през исковия период – месец май 2018 г. – месец април 2020 г. ответниците А. Л. П. и К. И. П. не са притежавали права върху процесния топлоснабден имот – апартамент № 78 в [АДРЕС], за който при [фирма] е открита партида с абонатен № [№] с титуляр третото за процеса лице К.С.П., съответно същите не са наследили задълженията, включени в наследствената маса на С.Й.Е., в т.ч. за доставената до имота топлинна енергия, поради което нямат качеството на потребители на същата и между тях и ищеца не е възникнало твърдяното облигационно правоотношение. Ответниците не се явяват материалноправно легитимирани да отговарят за заплащане на процесните суми, което обуславя отхвърляне на исковите претенции, като недоказани по основание.

За пълнота и прецизност на изложението, съдът намира за необходимо да отбележи, че самостоятелно основание за недължимост на вземанията е и установеното по делото – чрез приетото заключение по съдебно-техническата експертиза определяне на дължимите от абоната суми при неверни технологични топлоотделяния от абонатната станция на процесната сграда – по отношение на начислените суми за отопление и битово горещо

водоснабдяване, съответно констатираната разлика между процента на сградната инсталация от общото количество топлинна енергия за отопление на сградата.

В заключението си вещото лице е отразило, че от количеството топлинна енергия, постъпила в абонатната станция, отчетено от общия топломер, са приспаднати технологичните разходи (загубите на топлина в самата абонатна станция от топлоотдаване на съоръженията, които се намират в нея) и които са за сметка на доставчика, като за разпределение между абонатите е дадено само „чистото количество“ топлинна енергия. Изяснено е обаче, че отразените и взети предвид при изчисление на дължимите суми технологични загуби са почти 50 % по-малки от изчислените от експерта въз основа на данните на топлорайона. Това несъответствие ощетява абонатите в сградата. Посочено е също, че последното се отразява на начислените суми за отопление, с изключение на сумите за топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, която не се влияе от показанията на топломера, величината на технологичните разходи и размера на топлинната енергия за разпределение, а се изчислява по нарочна формула. В експертизата се посочва също, че през двата отчетни периода, включени в рамките на процесния такъв, процентът на сградната инсталация от общото количество топлинна енергия за отопление на сградата е по-висок от 50%. В този случай, съгласно изискванията на приложимата Методика за дялово разпределение на топлинна енергия, е необходимо представител на топлорайона и на СЕС да предприемат действия, насочени към проверка относно наличието на отоплителни тела, работещи при условия, различни от проектните, съответно към изчисление на топлоенергията от сградната инсталация от правоспособно лице. В заключението е изяснено, че на експерта не са представени данни за действия в тази посока.

С оглед изложеното, съдът приема, че в случая от страна на ищеца не е установено, пълно и главно, наличието на доставено конкретно количество топлинна енергия – по съответните компоненти - топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите в сграда – етажна собственост – арг. чл. 142, ал. 2 ЗЕ, отчетено при съблюдаване на нормативно установените изисквания, за което да се дължи съответната стойност.

С оглед отхвърляне на исковите претенции като недоказани по основание, съдът не следва да обсъжда наведеното от ответниците възражение за погасяване на част от вземанията по давност, разглеждането по същество на което е обусловено от установено правоотношение между страните, по което ищецът да е изпълнил задължението си и да е доставил съответното количество топлинна енергия, което в процесния случай не се доказва.

По отговорността за разноски:

В съответствие със задължителните разяснения, дадени с т. 12 на ТР № 4/18.06.2014 г. по тълк. дело № 4/2013 г., ОСГТК, ВКС, съдът следва да се произнесе по разпределението на отговорността за разноски в заповедното и исковото производство. При този изход на спора – неоснователност на предявените искове, поначало право на разноски на основание чл. 78, ал. 3 ГПК имат само ответниците. Същите не са претендирали и доказали извършването на такива в двете съдебни производства, като в проведеното на 28.11.2022 г. открито съдебно заседание пред настоящата инстанция пълномощникът им изрично посочва, че доверителите му не претендират разноски, поради което и такива не следва да им бъдат присъждани. Сторените от ищеца разноски следва да останат за негова сметка.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от [фирма], ЕИК [ЕИК], със седалище и адрес на управление: [АДРЕС] срещу А. Л. П., с ЕГН: *****, с постоянен и настоящ адрес:

[АДРЕС] и срещу К. И. П., с ЕГН: *****/, с постоянен и настоящ адрес: [АДРЕС] - **при условията на разделна отговорност помежду им** обективно кумулативно и субективно пасивно съединени искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 200, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 150 ЗЕ, чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД за признаване за установено в отношенията между страните, че А. Л. П. и К. И. П. дължат на [фирма] - **разделно – всеки по ½ част** от следните суми: **705,99 лева**, представляваща цена на доставена топлинна енергия за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г. до топлоснабден недвижим имот с адрес: [АДРЕС], с абонатен № [№], **126,76 лева**, представляваща лихва за забава върху цената за доставена топлинна енергия за периода от 15.09.2019 г. до 01.11.2021 г.; **28,26 лева**, представляваща цена на услугата дялово разпределение на топлинна енергия за периода от 01.10.2018 г. до 30.04.2020 г., както и **5,40 лева**, представляваща лихва за забава върху цената на услугата дялово разпределение за периода от 01.12.2018 г. до 01.11.2021 г., ведно със законната лихва върху всяка от главниците, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК в съда – 30.11.2021 г. до окончателното изплащане, за които суми по ч. гр. дело № 68625/2021 г. по описа на СРС, I-во ГО, 51-ви състав е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 10.12.2021 г.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на трето лице-помагач на страната на ищеца [фирма] – [ФИРМА].

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба, пред Софийски градски съд, в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____